

[Jønson.]

mig, at det er ret naturligt, at man forhindre en saadan Lovgivning.

Til det ærede Medlem Hr. Holdgaard vil jeg sige, at jeg synes, det var en mærkelig Bemærkning i Anledning af min Omtale af den store Arbejdsløshed, naar han udtalte, at han mente, at jeg kunde være glad ved, at vi fik en Politibetjent i hvert Hjem, for saa fik vi jo Beskæftigelse for de arbejdsløse. Dette vilde sandelig baade for Landet og for Kommunerne blive en overordentlig dyr Historie, og noget saadant ønsker jeg ikke; jeg ønsker, at der skal skaffes Beskæftigelse ved noget, der er af Betydning for Landet, ikke ved noget saa uproductivt, som dette vilde være.

Jeg skal atter anbefale, at vi tager dette Forslag under Overvejelse og tager os god Tid til at se paa det.

Vesterager: Jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Willesen. Jeg er glad for, at det ærede Medlem dog vilde anerkende, at Afholdsarbejdet ogsaa maa resultere i en Ædruelighedslovgivning, og saa maa vi kunne vente, at der fra forskellig Side vil blive sat ind paa at støtte det Lovgivningsarbejde, vi her begynder paa.

Jeg har selvfølgelig ikke tænkt paa, at det ærede Medlem Hr. Willesen skulde ville alliere sig med Smuglerne, men jeg vil blot sige, at man kan ikke argumentere ud fra den Betragtning, at man, naar man gennemfører Love, skal tage Hensyn til Lovovertræderne. Hvis det drejer sig om samfundsnyttige Foranstaltninger, maa man gennemføre dem, selv om der er Mennesker, der har Lyst til at omgaa Lovbudene. Ellers vilde jo alt Lovgivningsarbejde standse. Der vil vel til alle Tider findes Mennesker, der har Lyst til at omgaa forskellige Love, og det findes der ogsaa i vor Tid.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen omtalte endnu en Gang Læge Hindhede. Jeg glædede mig til at begynde med over, at der syntes at være nogen Enighed mellem det ærede Medlem og Læge Hindhede, og det var ikke saa unaturligt, naar det ærede Medlem forkyndte, at han har været Afholdsmand i mange Aar. Men det viste sig, at Enigheden betød ikke noget; den bestod kun i, at den skulde bruges overfor os, som var enige med Hindhede. Det var Udgangspunktet og Slutresultatet. Saa maatte det ærede Medlem meget hellere sige rent ud: Jeg gaar imod hele Lovforslaget. Det er det, som er Tankegangen.

Hvis det ærede Medlem virkelig havde

været enig med Hindhede, saa var Resultatet blevet det, at han havde sagt: Det og det skærer vi bort, det og det kan jeg ikke gaa med til. Det er jo ikke uhørt, at man ved første Behandling af et Lovforslag siger: Der er visse Ting, som maa tages ud, medens der er en Del, jeg kan tiltræde. Men det ærede Medlem nøjedes ikke med noget saasant, han endte med at gaa imod hele Lovforslaget og de Tanker, der er nedlagt i det. Det er vel værd at lægge Mærke til. Men det var ellers meget bestikkende, om man kunde bruge Læge Hindhede et godt Stykke af Vejen.

Overfor det, det ærede Medlem Hr. Willesen fremhævede om de haarde Straffe, vil jeg sige, at jeg er ikke absolut Tilhænger af dette at opretholde forskellige Systemer, som i Virkeligheden er nedbrydende og ødelæggende for Folket, og saa lade de Mennesker, som falder for Fristelsen og gaar til Bunds, blive haardt straffet, fordi Samfundet har indrettet sig, som det har gjort. Det har jeg ogsaa nogen Erfaring for. Det er et Spørgsmaal, som maa optages til alvorlig Overvejelse, hvorledes vi skal ordne Forholdene i vort Samfund saaledes, at Resultatet ikke bliver det, at en hel Del Mennesker kommer til at ligge under for det System, vi indretter, og at andre bliver straffet haardt paa Grund af det.

Hvorfor kan vi ikke drøfte Beværter-spørgsmaalet og se det ud fra et hygiejnisk Synspunkt? Det er ganske uforsvarligt, saaledes som det er ordnet. Man taler om Alkoholundervisning i vore Skoler og om, at Lærerne skal uddannes dertil. Det er meget rigtigt. Jeg har talt med mange unge Lærere, som har været i København enten som Soldater eller for at gaa paa Kursus, og de har sagt, at det var mærkværdigt, at Samfundet vilde opretholde saadanne Tilstande, som findes paa dette Omraade. Hvis en fattig Kone bager Klejner hjemme og sælger dem ud af Huset, stilles der store hygiejniske Krav — kan vi være sikker paa — til hendes Virksomhed; derimod ser vi, som Indenrigsministeren fremhævede, at der drives Beværtninger i Kælderhalse, hvor Forholdene er saadanne, at man ikke begriber, at disse Beværtninger ikke af sundhedsmæssige Grunde lukkes.

Der er Grund for Lovgivningsmagten til at gaa ind i en saglig Forhandling om mange af de Spørgsmaal, der er fremdraget her. Denne Forhandling har vist, at der fra saa godt som alle Sider er Ønske om at faa en saadan Forhandling i Gang. Den, der har staaet mest afvisende, er det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, men det